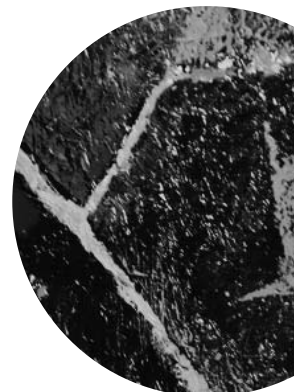

Rozmaring, papaya

SZÁVAI ATTILA

Jó napot, látom, meglátta a standomat. És a gyereke is, igazán szép kisfiú, adok egy csomag retket, amiért ilyen cuki kis pofija van. Persze hogy ajándékba, mit gondol. Nyugodtan nézelődjenek. Majd addig én beszélek, hogy legyen valami kommunikáció, ne csak nézzünk, mint egy marék fejtett bab. Valóban szeretek beszélni, igaza van. Állítólag a zöldségeim is attól ilyen szépek, hogy folyamatosan szóval vannak tartva. Csak az a baj, hogy nem szólnak vissza, nem felelnek, hogy elég volt. Mondjuk azért rendesen kiverne a víz, ha egyszer megszólalna a póréhagyma, hogy kuss legyen.

Nekem nincs gyereke, nem lehetett, ezért hagyott el a férjem, mondván, hogy nem akar tovább élni egy termékenységi zsákutcával. Miközben vele volt a baj. A spermáival. Kikészültem. Inkább a sztrádát választotta szegény. Mármost abban az értelemben, hogy leugrott a sztrádára a felüljáróról. Hogy valami hátha elüti. Amilyen szerencséje volt, egy teherautónyi naposcsibe közé esett, abba őrült bele. Nem lehetett gyereke, és aztán egyszer csak egy egész kocsi állatgyerek között találta magát. Nem lehetett gyereke, akármennyire is imádkozott, kérte az áldást, később már vasvillával fenyegette a papot. Az atya nem tudott mást mondani, hogy fiam, ha a Jóisten így látja jónak, neked nem lesz gyermeked, jöhetsz vasvillával, úthengerrel, gőzborotvával. A Béla meg csak nézte bután a cipője orrát. Szép az a karalábé, igaz? Az uram egész felnőtt korában gyereket akart, miközben még ő sem nőtt fel teljes egészében. Ezért inkább zöldséget kezdtem el

árulni. Már három zsák krumpli látványa egészen megnyugtat. Reteküzér lettem, pláne meggymanager. Jó magának, hogy van egy kézzelfogható gyereke. Jó lenne nekem is. Nem itt ülnék hajnalban a piacon, hanem nézném, ahogy lépeget a homokozónak átalakított traktorgumiban, vagy ahogy véletlenül nekimegy fejfel a konyhaajtónak. Egy kis gondoskodás. Így meg csak annyi van, hogy hétvégezte küldök a Bélának csalamádét a szanatóriumba.

Tudja, a piac azért is jó hely, mert sok embert látni, ahogy mennek szépen a dolgukra, egy kis saláta, füstölt kolbász, gyerekkézben kitekert karú műanyagkatona, apai tökmaghéjköpködés. A múltkor jött egy ilyen tökmagos ember, és véletlenül ráköpte a héjat a standra, be a krumplik közé. Csak akkor jött rá a tett súlyára, mikor szájba vágtam egy köteg újhagymával, hogy én sem köpködöm otthon tele a hálószobát. Mondjuk az alváson kívül másra nem is jó mostanában. Egyedül vagyok a franciaágyon, fekszem, és arról álmodozok, hogy egyszer majd csak megmozdul bennem valami. Mostanában valahogy nincs funkciója a szexualitásomnak, mondjuk azért gyakran elkalandozok, mikor jön a mérnök úr, és mondja szépen, hogy fél kiló paradicsom. Csak hát nem merem én mostanában az új kapcsolatokat, mindig megijedek attól, hogy valaki gyereket akar tőlem. Mert azért mégiscsak felelősség. Na látja, ez itt a dilemma, az is rossz, hogy nincs gyerek, ha meg lenne, azért lennék tiszta ideg, hogy mikor borul rá a zsákos sárgaborsó.

Nagyon értelmesnek néz ki a kislegény, de azért kivinném a kezéből a kígyóuborkát. Hacsak nem veszik meg. Na, a másik, amitől kivagyok, az, hogy jönnek és válogatnak. Összefogdossák a fél készletet, végigtaperolják a karalábékat, aztán meg mondják, hogy köszönik, és viszlát. Igaz, milyen szép az almapaprikám? Egyszer egy festő le is festett párat. Jött, hogy adjak neki valami normális árut képzőművészeti célokra. Fura egy ember volt ez a festő, azt mondta, ha vicces kedvében lenne, és én férfi zöldséges lennék, simán bekérdezne viccből, hogy hüvelygomba van-e? Hagyjuk. Mi a gyerek neve? Elemér. Komolyan? Nem egy tipikus gyereknev. Hozzá kell nőni, felfutni rá, mint a paradicsom a karóra. Én olyan gyereknevből gondolkodom, ami gyereknek is jó, de felnőttként is viselhető. És tudja min szoktam gondolkodni még? Hogy miféle folyamatok bújnak meg egy, mondjuk zöldség neve mögött. Hogy mi játszhatott le annak a lelkében, aki először mondta ki hangosan, hogy rozsmaring. Hát nem gyönyörű? Vagy aki kitalálta, hogy macskapöcse, abban vajon mi dolgozhatott? És az, hogy papaya, az se semmi, igaz? Ugye.

